

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Враца, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселка Ц. Иванова

Членове: Лидия Кр. Нецовска-Кътова
Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
в присъствието на прокурора С. В. М.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20221400200012 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл.44 ЗЕЕЗА по повод изпратена за разглеждане и допускане за изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 02.12.2021г., за предаване на българския гражданин Д. В. Б., роден на ***г., с цел провеждане на наказателно преследване.

В съдебно заседание представителят на ВОП изразява становище за предаване на лицето на италианските власти за провеждане на наказателно преследване срещу него по отношение на престъпленията по чл.416, ал.1,2,3,6 НК и по чл.61 bis, 81 втори абзац, 110 НК на Република Италия.

Исканото лице, след разясняване на процедурата при съгласие за предаване на издаващата държава, категорично отказва да бъде предаден на италианските власти за извършване на разследването, провеждано спрямо него от Първоинстанционен съд в гр. Лече – Република Италия. Заявява, че не се отказва от принципа на особеността по чл.61, ал.1 ЗЕЕЗА. Защитникът на исканото лице адв.Д. Н., заявява, че липсват формалните основания за отказ от предаване на Б. на властите на молещата държава.

От издаващата държава допълнително е изискана писмена гаранция по

смисъла на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА, а именно, че след изслушването му в издаващата държава, исканото лице Д. В. Б. ще бъде върнато в Република България на неин граничен контролно-пропускателен пункт за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода или взетата мярка, изискваща задържане, като разноските по неговото връщане са за сметка на издаващата държава.

По делото са приети като писмени доказателства постъпилата в Окръжна прокуратура – Враца писмена гаранция по смисъла на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА от Република Италия, както и писмените доказателства приложени към Европейската заповед за арест.

Врачански окръжен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди изложените от страните съображения, намира следното:

Окръжен съд – Враца е сезиран въз основа на Европейска заповед за арест, издадена по преписка №6174/20 RGNR, mod.21, №4921/20 R.GIP, №130/2021 R.O.C.C. от Съдия по предварително разследване от Първоинстанционния съд в гр. Лече – Република Италия от 02.12.2021г., с която се иска предаване на българския гражданин Д. В. Б. от с.***, община Бяла Слатина, роден на ***г., с цел провеждане на наказателно преследване спрямо него по обвинение за извършени престъпления по чл.41б, ал.1,2,3,6 НК и по чл.61 bis, 81 втори абзац, 110 НК на Република Италия.

Съдът приема, че ЕЗА, въз основа на която е образувано настоящото производство по чл.44 от ЗЕЕЗА, съдържа необходимите реквизити, визирани в чл.37, ал.1 от ЗЕЕЗА-достатъчна идентификация на исканото за предаване лице; описание на обстоятелствата при които са извършени престъпленията; мястото, начинът и степента на участие на лицето; правната квалификация на деянията и размера на предвиденото за тях наказание, съобразно законодателството на издаващата държава.

Посочено е и решението, на което се базира ЕЗА, а именно Разпореждане за арест по преписка №6174/20 RGNR, mod.21, №4921/20 R.GIP, №130/2021 R.O.C.C. издадена от Съдия по предварително разследване от Първоинстанционния съд в гр. Лече – Република Италия от 02.12.2021г.

В рамките на съдържанието на ЕЗА, за съда съществува задължение за преценка на наличието или липсата на визираните в закона условия за предаване на лицето, както и за обсъждане на въпроса, свързан с основанията

за отказ.

От изложените в ЕЗА факти, е видно, че се претендира наказателна отговорност от Д. В. Б. че за времето от пролетта на 2019г., при условията на продължавано престъпление в гр. Лече, Тивиано и други населени места, в съучастие с лицата М.Ч., С.Р. и М.А., исканото лице Б. е въвел на територията на Италия неопределен брой български жени, вербувани специално за целта, за да ги накара да проституират и улеснявайки и експлоатирайки проституцията, която жените фактически са упражнявали, като са ги поставяли в положение на голямо и постоянно подчинение, чрез физическо насилие, заплахи и изнудвания, като им е била отнета способността да бъдат самостоятелни. Б. е имал функции на доверено лице и контролор на проститутската дейност, както и придружител на експлоатираните жени от мястото на живеене до мястото на упражняване на инкриминираната дейност и съставляващи престъпления по чл.416, ал.1,2,3,6 НК на Република Италия; както и че за времето от ноември 2019г. до февруари 2021г. в Тивиано, в съучастие като извършител с М.Ч. и С.Р., с многократни изпълнителни действия, Б. е улеснявал и експлоатирал проституцията на М.Т.С. с насилие чрез побой, наранявания и заплахи, като я е придружавал до работното място, надзиравал я е и я е прибирал обратно, придружавал я е да му предава всичко, което е спечелила с нанасяне на побой, ако парите са били считани за недостатъчно, като след това е предавал на Ч. част от паричните суми, получени от С., като са налице утежняващи обстоятелства, че деянието е извършвано с насилие и заплахи и, че в него е участвала организирана престъпна група ангажирана в престъпна дейност в повече от една държава – престъпление по чл. чл.61 bis, 81 втори абзац, 110 НК на Република Италия.

Налице са и положителните предпоставки по чл.36 ЗЕЕЗА – за деянията, за които Д.Б. е издирван от Република Италия се предвижда наказание лишаване от свобода за срок до 18 години. Описаните в ЕЗА деяния съставляват престъпления и по българското законодателство – участие в организирана престъпна група и склоняване към проституция по чл.321 НК и чл. 155 НК. Налице са и предпоставките на чл.36, ал.2 ЗЕЕЗА – двойна наказуемост на описаните деяния както в Република Италия, така и в Република България се предвижда наказание лишаване от свобода повече от една година. Още повече, че за първото престъпление – ОПГ не се изисква двойна наказуемост, съгласно чл.36, ал.3, т.1 ЗЕЕЗА.

По-нататък, ВрОС констатира, че не са налице абсолютните основания за отказ от изпълнение на ЕЗА, визирани в чл.39 от ЗЕЕЗА, а именно: престъпленията, за които е издадена ЕЗА, не са амнистирани в Република България, макар и да попадат под нейната наказателна юрисдикция, по аргумент от чл.4, ал.1 от НК; по делото липсват доказателства исканото лице Д.Б. да е осъден за същите престъпления с влязла в сила присъда на български съд или на съда на трета държава-членка на ЕС, нито пък той е малолетен, съгласно българското законодателство.

ВрОС намира, че не са налице и визираните в нормата на чл.40 от ЗЕЕЗА, факултативни основания за отказ по отношение на тези престъпления, за които е издадена ЕЗА.

Доколкото ЕЗА е издадена с цел наказателно преследване срещу българския гражданин Д.Б., настоящият съд изиска от издаващата държава предоставянето на гаранции по смисъла на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА. В тази връзка е получено писмо от Първоинстанционен съд в гр. Лече – Република Италия от 12.01.2022 г., от съдържанието на което се установява, че компетентните италиански власти са предоставили исканата гаранция по чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА, декларирайки че лицето ще бъде върнато в Република България за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода или взетата мярка, изискваща задържане.

От приложената по делото справка от Унифицираната информационна система на Прокуратурата на РБ е видно, че към 04.01.2022г. срещу лицето Д.Б. няма други наказателни производства, по които да е привлечен като обвиняем и не са налице основания за отлагане изпълнението или за условно изпълнение на ЕЗА по реда на чл.52 от ЗЕЕЗА.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че са налице предпоставките за изпълнение на издадената ЕЗА и следва да допусне предаването на Д.Б. на Република Италия въз основа на тази ЕЗА.

С оглед на това и на основание чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА следва да се вземе мярка за неотклонение "Задържане под стража" по отношение на Д.Б. до фактическото му предаване на издаващата държава.

Водим от горното и на основание чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА, Врачански окръжен съд

РЕШИ:

ДОПУСКА предаване на българския гражданин Д. В. Б., роден на ***г. в с.***, българин, български гражданин, живущ в с.***, обл.Враца, със средно образование, ЕГН ***** на Република Италия, въз основа на издадена от Съдията по предварителното разследване към Първоинстанционен съд в гр. Лече – Република Италия, Европейска заповед за арест, издадена по преписка №6174/20 RGNR, mod.21, №4921/20 R.GIP, №130/2021 R.O.C.C. издадена от предварителното разследване от 02.12.2021г., с цел провеждане на наказателно преследване спрямо него по обвинение за извършени престъпления по чл.416, ал.1,2,3,6 НК и по чл.61 bis, 81 втори абзац, 110 НК на Република Италия.

ВЗЕМА мярка за неотклонение "Задържане под стража", на основание чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА, по отношение на Д. В. Б. до фактическото му предаване в издаващата държава.

Решението подлежи на обжалване или протестиране в 5-дневен срок от днес пред САС.

За настоящото решение незабавно да бъде уведомен издаващият орган-Първоинстанционен съд в гр. Лече – Република Италия, отдел на Съдията по предварителното разследване.

След влизане в сила на решението, незабавно да бъдат изпратени заверени преписи от него на Върховната касационна прокуратура и Министерството на правосъдието.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____